

gode i Form af højere Dagløn, naar de forskellige Fabrikanter have en saa høj Beskyttelse paa deres Produkter, at de kunne betale deres Arbejdere en højere Dagløn. Det maa dog komme Arbejderne til gode, men det kommer sandelig ikke dem til gode, som ere Ejendomsbesiddere, og som ikke arbejde i den toldbeskyttede Industris Tjeneste, de maa betale og skatte til Industriarbejdsgiverne, saaledes at disse kunne lønne deres Folk en hel Del bedre, end de ellers kunde. Og naar der har været Tale om at nedsætte Beskyttelsen, saa høre vi jo altid, at det kan man ikke gøre, for saa vil man berøve Arbejderne en Del af den Fortjeneste, de have, og Daglønnen vil synke, og det vil derfor ikke være rigtigt at gøre det. Altsaa der er Punkter, hvor Toldbeskyttelsen kommer Arbejderne til gode, men jeg tror meget vel, at der er en hel Del Punkter paa Toldloven, hvor man kan foretage Nedsættelser, uden at det skader Arbejderne, fordi Beskyttelsen ikke kommer dem til gode, og det er dem, vi særlig skulle tage Sigte paa; men at Beskyttelsen i de fleste Tilfælde kommer Arbejderne til gode, det er der ikke Tvivl om.

Med disse Udtalelser skal jeg tillade mig foreløbig at slutte, idet jeg dog senere skal forlange Ordet for at berøre et Punkt i et af de Lovforslag, som senere komme for. Jeg anbefaler altsaa de her foreliggende Forslag og udtaler et Haab og et Ønske om, at der ikke denne Gang maa blive lagt for mange Stene og Hindringer i Vejen for deres Gennemførelse, thi nu gælder det virkelig om at faa Ende paa Arbejdet for disse Loves Gennemførelse og endelig naa et Resultat. Det forekommer mig, at Vilkaarene derfor nu ere saa gode, at man ikke kan vente dem bedre, og derfor vil ogsaa jeg udtale det Haab, at det maa ske i en nær Fremtid.

Philipsen: Det vilde i og for sig være ganske naturligt, om Lovforslag som de her foreliggende og som deres Forgængere, der nu i en Aarrække have beskæftiget Lovgivningsmagten, Lovforslag af saa stort Omfang og Rækkevidde, Lovforslag om en Skatteomlægning, som tager Byrden fra nogle og lægger dem over paa andre, vilde høre til dem, der vare egnede til at splitte og sondre, til at virke opløsende paa den politiske Partideling, saaledes at Folk, der økonomisk, samfundsmæssigt, hørte sammen, sluttede sig sam-

men, selv om de stode i forskellige Partier, medens man omvendt, selv om man hørte til samme Parti, splittedes, naar man havde forskellige Interesser. Det maa nu siges til det danske Demokratis Ære, at dette ikke har været Tilfældet for alt det, der er Venstre i vort Folk, Venstre i vider Forstand. Lige fra den første Dag, da de Reedtz-Thottske Forslag fremlagdes paa Tingets Bord, og til de allersidste Dage har Venstre i Land og By, Venstres Byrepræsentanter ikke mindre end Venstres Landborepræsentanter, Socialdemokratiets Repræsentanter ikke mindre end Venstres Repræsentanter, støttet disse Lovforslag i deres Grundtanker, hvilke Indvendinger man end kunde have mod Enkeltheder. Jeg haaber, dette skal blive ved i Fremtiden. Der var nogle Antydninger i det Foredrag, vi hørte i Gaar af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borbjerg), som kunde tyde paa en forandret Politik fra Socialdemokratiets Side over for den foreliggende Gruppe Lovforslag. Nu vel, hvis det var Tilfældet, var det naturligvis Socialdemokratiets gode Ret. Det kan jo ikke mindre være Socialdemokratiets Ret end ethvert andet politisk Partis Ret at forandre politisk Taktik; men hidtil har der baade fra det ærede Medlem og maaske navnlig fra den ærede Repræsentant for det socialdemokratiske Parti, som under de tidligere Behandlinger var Ordfører for Partiet, kun lydt Samstemmen og Glæde over Grundtanken i den foreliggende Gruppe Lovforslag. Jeg tror ogsaa, at Forholdet er det, at der her ikke blot har været Spørgsmaal om politisk Taktik, men det har været en ærlig og redelig Overbevisning hos os Byrepræsentanter, at her laa noget, som vi i alt Fald i Grundtanken kunde yde vor fulde Tilslutning. Vi have alle en saa levende Opfattelse af det danske Landbrugs Betydning som det bærende Erhverv i vort hele økonomiske Liv, at naar vi opnaa en Erkendelse af, at der er Anledning til at yde det Understøttelse, ikke Understøttelse som en Naadegave, men gennem en retfærdigere Skattefordeling, saa bør demokratiske Byrepræsentanter ikke nægte deres Medvirken dertil. Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds udtalte i Gaar, at nu skulde det begynde at gaa i saa høj Grad frem med Landbruget, medens Byerhvervene nu vare i en saadan Tilbagegang, saaledes at, hvad man før havde sagt om disse Ting, ikke længere holdt Stik. Det ærede Medlem havde ganske Uret heri. Det forekommer